

Arrest

nr. 342 002 van 27 februari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 23 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 september 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 februari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat F. JACOBS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U verklaart dat u op [...] mei 1985 geboren bent te Luanda, Angola. U beschikt over de Angolese nationaliteit, behoort tot de Bakongo etnie en gelooft in het christendom. Na het vroegtijdig beëindigen van uw studies omwille van financiële redenen stapt u in de handelaarswereld. U drijft handel tussen Luanda en de stad Uige, in de provincie Uige. U heeft dan ook een huis op beide locaties.

In mei 2018 komt de echtgenoot van uw zus Z., X, te overlijden. Hij heeft een discussie met uw zus, gaat werken in de carrosserie en komt weer naar huis. Hij sterft nadat hij heeft gegeten.

De familie van uw schoonbroer beschuldigt uw zus van vergiftiging. Nadat ze verschillende keren bedreigd wordt met de dood besluit u haar te helpen om Angola te ontvluchten. Dat komt midden 2023 tot stand. Haar schoonfamilie richt zijn pijlen vervolgens op u. Eind 2024 ontstaat onder andere een gevecht bij een begrafenis waarbij de schoonfamilie van uw zus u bedreigt met de dood. De politie haalt jullie uit elkaar en u legt de politie voor de eerste keer uit wat er aan de hand is. De politie laat jullie gaan. U vlucht naar uw huis in de stad Uige waar u anderhalve maand verblijft. Gedurende die periode krijgt u telefoon van een collega dat vijf mannen - waaronder Fiston, een zoon van de schoonfamilie van uw zus - aan de hand van uw foto naar u op zoek zijn op het plein in de stad Uige. U gaat die dag niet werken. De volgende dag gaat u werken op het plein en wordt u benaderd door een oudere vrouw die zegt dat diezelfde vijf mannen naar u op zoek zijn. U vlucht met de motor en wordt door die mannen achtervolgd. U rijdt naar een politie-eenheid en dient er klacht in. De mannen vluchten weg. De politie stelt dat ze onderzoek zullen voeren en u zullen beschermen tegen deze mannen. Aangezien u weet hoe de Angolese politie te werk gaat, durft u het risico niet te nemen om de situatie af te wachten in de stad Uige. U zoekt onderdak bij een vriend in Maquela Do Zombo. U verblijft er anderhalve maand. In tussentijd wordt uw huis in Luanda overvallen. Uw echtgenote en kinderen zijn daarbij aanwezig. In februari 2025 verhuist uw echtgenote naar jullie huis in Uige. Op 14 maart 2025 keert u vanuit Maquela Do Zombo voor één nacht terug naar Luanda. U verblijft er bij uw tante. 's Anderdaags reist u in gezelschap van meneer João, een broeder van de kerk die uw reis heeft georganiseerd, via Marokko naar België. U komt er aan op 16 maart 2025. Op 21 maart 2025 verzoekt u de Belgische asielinstanties om internationale bescherming.

U legt geen documenten neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient er te worden vastgesteld dat het door u geopperde asielrelaas geen verband houdt met één van de redenen die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep). Uit uw verklaringen blijkt immers dat de door u aangehaalde problemen louter interpersoonlijk en gemeenrechtelijk van aard zijn. U verklaart immers dat u Angola heeft verlaten, omdat de schoonfamilie van uw zus Z. u verwijt dat u haar heeft geholpen om het land te verlaten hoewel zij er door hen van werd beticht haar echtgenoot te hebben vergiftigd. U vreest dan ook dat zij u hierom kwaad zullen berokkenen (notities van het persoonlijk onderhoud op 11 augustus 2025 (verder: NPO), p. 14 – 16). Deze redenen vinden geen grond in het vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag is een vluchteling een persoon “die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan, of uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren”. Er dient te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen niet blijkt dat u uw land van herkomst heeft verlaten omwille van feiten die verband zouden houden met de in het Vluchtelingenverdrag van Genève opgesomde criteria voor de erkenning van de Vluchtelingenstatus.

Ten tweede, u deed geen moeite om uw probleem in eigen land op te lossen. Nochtans dient er te worden benadrukt dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Hoewel zowel u als uw echtgenote elk op een afzonderlijk moment klacht indienen bij de politie en zij telkens reageren dat ze een onderzoek zullen voeren en de daders zullen arresteren neemt u de beslissing om Angola te ontvluchten alvorens het resultaat van hun onderzoek af te wachten (NPO, p. 19 – 21). Uw verklaringen dienaangaande duiden wederom niet op een vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie van Genève.

Tot op de dag van vandaag toont u een groot gebrek aan interesse in de gevolgen van de redenen van uw vertrek uit uw land van herkomst. Gevraagd naar het verdere verloop van het onderzoek van de politie meent u dat u hier geen idee van heeft. Uit angst bent u dit nooit nagegaan bij de Angolese politie en heeft u het onderzoek ook niet meer opgevolgd. U heeft ook nooit geprobeerd om via via te weten te komen of er personen werden gearresteerd in het kader van het onderzoek (NPO, p. 21 – 22). Deze desinteresse is onverenigbaar met een gegronde vrees voor vervolging.

Ten derde verwondert het ten zeerste dat uw vrouw sinds februari 2025 naar uw huis in de stad Uige is verhuisd omwille van een overval in jullie huis te Luanda in januari 2025 – in werking gesteld door dezelfde personen die centraal staan in uw asielrelaas – en dat ook uw kinderen sinds mei 2025 daar verblijven. Het is immers zo dat u na anderhalve maand in datzelfde huis in de stad Uige te verblijven besloot om bij een vriendin in de gemeente Maquela, provincie Uige, onder te duiken vanwege het feit dat uw vervolgers – en dus ook de daders van de overval in jullie huis te Luanda – hadden ontdekt waar u verbleef. Gezien u beweert dat u omwille van uw problemen met de schoonfamilie van uw zus eind 2024 naar uw huis in de provincie Uige bent gevlucht, komen de verhuis van uw vrouw en uw beslissing om onder te duiken in de gemeente Maquela samen in dezelfde periode (NPO, p. 5 – 7, 10, 15, 17, 18 - 20). Ondanks dat u beweert dat uw vervolgers niet specifiek weten welk huis in de stad Uige het uwe is (NPO, p. 18) , is het zeer contradictorisch dat u die plaats ontvlucht omdat u vreest dat u er vervolgd zult worden, maar dat de rest van uw gezin zich er wel settelt ondanks dat zij in het verleden ook door uw vervolgers zouden zijn belaagd (NPO, p. 15, 19). **Opnieuw is dergelijk gedrag onverenigbaar met een gegronde vrees vervolging.**

Tenslotte kunnen er enkele inconsistenties worden opgemerkt die de kern van uw relaas raken:

- Aanvankelijk vertelt u dat er in totaal twee keer twee personen met uw foto naar u op zoek gingen op het plein waar u werkzaam bent in de stad Uige (NPO, p. 15, 20 - 21) terwijl u even later verklaart dat het er telkens vijf waren (NPO, p. 18 – 19).

- Waar u bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaart dat de echtgenoot van uw zus Z., X, overlijdt nadat hij na een discussie tussen hen beide 's nachts met vrienden uit drinken gaat en bij thuiskomst na het eten begint over te geven en uiteindelijk sterft (zie vragenlijst CGVS, ingevuld door de medewerkers van DVZ op 08 juli 2025, vraag 3.5), vertelt u tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat hij na hun discussie naar zijn werk in een carrosserie is gegaan en dat hij nadien rechtstreeks naar huis kwam waar hij na het eten misselijk is geworden en uiteindelijk is gestorven (NPO, p. 16 – 17).

- Bij DVZ vernoemt u de laatste periode waarin u in uw huis in de stad Uige en bij een vriendin in de gemeente Maquela, provincie Uige, verbleef niet. U vertelt er louter dat u de laatste vijf jaar voor uw vertrek uit Angola – in maart 2025 – in de wijk Cermado, Luanda verbleef (zie verklaring DVZ, d.d. 08 juli 2025, p. 6, vraag 10; NPO, p. 8 – 10, 18).

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen, maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U legt geen documenten neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 02 september 2025. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Verzoekschrift

In het enige middel worden, de volgende schendingen aangevoerd:

“Schending van art. 2 par. 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motiveringsplicht van administratieve akten, artikel 48/3 en 48/4 en artikel 62 van de Wet van 15.12.1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling; .

Schending van het beginsel van behoorlijk bestuur dat bij de administratie rust en bij het voorbereiden en opmaken van een administratieve beslissing ;

Schending van artikel 3 van het EVRM , Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden zoals gewijzigd door Protocol Nr. 11 met de aanvullende Protocollen Nrs. 1, 4, 6, 7, 12 en 13 en artikel 1 van de Conventie van Genève ;

Schending van Artikel 17 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen

Schending van Artikel 4 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft”.

Verzoeker verweert zich ten aanzien van de bestreden beslissing als volgt:

“Overwegende dat een intra-familiaal geschil principieel niet binnen de Conventie van Geneve valt.

Dat in casu echter rekening dient te worden gehouden met de algemene context van ANGOLA en dient er e worden nagegaan of de verzoekende partij als laaggeschoolde man uit de BAKONGO etnie, zonder financieel vermogen, kans maakt op een effectieve bescherming in ANGOLA en of zij kans maakt op behandeling van een klacht in het kader van een intra-familiaal conflict.

Dat ook dient te worden nagegaan of binnen de context van ANGOLA, er bepaalde remmen bestaan die de bevolking en a fortiori een man uit een gediscrimineerde etnie , weerhouden om bescherming te zoeken bij de autoriteiten of een rechtszaak aanspannen voor het gerecht.

Dat de verzoekende partij als Angolees van Bakongo-etniciteit in Luanda zich inderdaad niet effectief kan verdedigen tegen bedreigingen van schoonfamilieleden, ondermeer omwille van de specifieke problemen binnen het Angolese rechtssysteem en deze binnen de bredere maatschappelijke context van Angola toe te lichten .

Dat de etnische afkomst, nl van de Bakongo, kan een rol spelen, maar moet worden bekeken in de context van andere, nog meer doorslaggevende factoren zoals sociale klasse, machtsverhoudingen en de algemene gebreken van het rechtssysteem in Angola/ .

Dat de zwaktes in het Angolese rechtssysteem vaststaand zijn en in link moeten worden onderzocht met een autoritair bewind.

Dat hoewel de wetgeving discriminatie op basis van etniciteit, ras en kleur verbiedt, handhaaft de overheid deze bepalingen niet effectief.

Dit creëert dan ook een klimaat waarin kwetsbare personen, ongeacht hun etniciteit, weinig bescherming genieten.

Daar waar de burgers reeds vrezende beroep te moeten doen op hun autoriteiten, die zij niet betrouwen en die berucht zijn voor hun onrechtmatige en gewelddadig aanpak.

Dat de repressie in Angola zodanig geankerd is dat de verzoekende partij net als de ganse bevolking, geen beroep wenst te maken op de autoriteiten, waaronder de Politie , met het doel “beschermd” te worden of een klacht in te dienen, omdat zij de autoriteiten vreest en zij de autoriteiten helemaal niet vertrouwt.”

Verzoeker citeert uitvoerig landeninformatie inzake de mensenrechtensituatie en het rechtssysteem in Angola. Verzoeker argumenteert omstandig dat hij als “Bakongo Angolees burger” niet wordt aanzien als een volwaardige Angolese burger.

“De problemen in het Angolese rechtssysteem, de sociaaleconomische ongelijkheid en de historische discriminatie tegen de Bakongo creëren een omgeving waarin de bedreigingen niet effectief kunnen worden aangepakt, en waarin de verzoekende partij als slachtoffer wordt belemmerd in haar zoektocht naar rechtvaardigheid en voornamelijk effectieve bescherming. .

Dat de verwerende partij helemaal geen onderzoek geleid heeft nopens de mogelijkheid tot effectieve bescherming, noch omtrent de discriminatie die mensen van BAKONGO origine kunnen ondervinden en om een klacht neer te leggen en om een effectieve bescherming te bekomen...”.

Inzake de subsidiaire bescherming stelt verzoeker:

“Het CG behandelt enkel de SB in het kader van artikel 48.4 C doch niet in het kader van artikel 48/4 b.

Het CGVS geeft echter geen enkele reden aan waarom in casu de SB bepaald bij artikel 48/4 b niet zou kunnen worden toegekend, gelet op het hoger beschreven profiel van verzoekster en op basis van de hierboven verstrekte informatie , die alhier als letterlijk hernomen dient te worden geacht.

Dat de beslissing van het CGVS bijgevolg de aangehaalde middelen schendt;”.

Beoordeling

1.

2.

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Verzoeker verweert zich door omstandig te verwijzen naar de situatie van het rechtssysteem en de mensenrechtensituatie in Angola ingevolge dewelke hij, als behorende tot de Bakongo-etnie, niet in aanmerking zou komen voor de bescherming van de autoriteiten in het kader van een klacht wegens een intra-familiaal conflict.

Verzoeker miskent echter volledig de motivering waaruit blijkt dat er geen geloof gehecht wordt aan zijn relaas, minstens dat zijn vrees ongegrond is. Dit ingevolge de volgende vaststellingen:

- uit het niet betwiste feitenrelaas blijkt dat verzoeker (i) eind 2024 werd geholpen door de politie naar aanleiding van een gevecht bij een begrafenis waarbij de schoonfamilie van verzoekers zus hem bedreigde met de dood (ii) weglucht met de motor omdat hij door mannen wordt achtervolgd, naar een politie-eenheid rijdt waar hij klacht indient en waarbij de politie meldt dat ze onderzoek zullen voeren en verzoeker zullen beschermen tegen deze mannen. Niettegenstaande deze (welwillende) houding van de politie beslist verzoeker om Angola te ontvluchten alvorens het resultaat van hun onderzoek af te wachten (NPO, p. 19 – 21);
- verzoeker heeft geen interesse of opvolging gedaan van de klacht die door hem werden ingediend en deze desinteresse is onverenigbaar met een gegronde vrees voor vervolging;
- het is niet plausibel dat verzoeker Uige ontvlucht omdat hij vreest er vervolgd te worden terwijl de rest van zijn gezin zich er wel settelt ondanks dat zij in het verleden ook door verzoekers vervolgers zouden zijn belaagd (NPO, p. 15, 19);
- verweerder omschrijft en motiveert inzake inconsistenties die de kern van verzoekers relaas raken.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas.

Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, de verwijzing naar algemene landeninformatie en het benadrukken dat hij de Bakongo-etnie heeft, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht ten aanzien van de voorstaande motieven.

Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

6. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

7. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. De bewering als zou de bestreden beslissing niet motiveren waarom de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd mist feitelijke grondslag. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de

beslissing heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

Verzoeker toont gelet op het voormelde inzake de ongeloofwaardigheid, minstens ongegrondheid, van zijn relaas niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig februari tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS